

Δεληγιάννη εἰς τὸν ἀδιάδροχον (impermeable) τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτο ἡ τῆς ἀνάγκης τῶν οἰκονομιῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ὅχι μόνον ὑπὸ οἰκονομικὴν ἐποψίν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ καθαρῶς πολιτικῇ. «Καὶ χρεωστεῖ, εἶπε, τὸ κοινοβούλιον » νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ » τὸ καθήκον, τὸ ὁποῖον ἀνετέθη εἰς αὐτήν, ἀλλὰ χρεωστεῖ » νὰ μὴ παρέχῃ εἰς αὐτήν εἰμὴ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα » μέσα· ἔχει δὲ δικαίωμα νὰ ἀρνήται τὴν περίσσειαν τῶν » μέσων, διότι ἡ περίσσεια τῶν μέσων ὅχι μόνον δύναται » νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ἀσεβεῖς πρὸς τὸ πολίτευμα ὑπουργοῦς » πρὸς διαφθοράν καὶ νοθείαν τοῦ πολιτεύματος, ἀλλὰ δύ- » νεται νὰ μειώσῃ καὶ τὴν ἰσχυράν θέλησιν τῶν ὑπουργῶν » ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἰσιν εὐσεβεῖς πρὸς τοὺς νόμους, καὶ δυσ- » φοροῦσιν εἰς τὰς πιέσεις αἵτινες ἐπ' αὐτῶν ἐξασκούνται. »

Τὴν καινοφανῆ αὐτὴν ἰδέαν τῆς διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ νοθείας τοῦ πολιτεύματος, ἀνέπτυξε μετὰ θάρρους ὁ κ. Δεληγιάννης· καὶ δικαίως ἐπεσπάσατο τὰς ἐπιδοκιμασίας τῆς πτέρυγος ἐπ' ὀνόματι τῆς ὁποίας ὠμίλησε, κατελθὼν εἰς συγκεκριμένην ἀνάλυσιν καὶ ἀπόδειξιν τῆς θεωρίας του. Ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς κυβερνήσεως ἥτο πλήρης ὅταν ἀνέφερεν ὅτι εἰς κόμην τινα Θεσσαλικήν, περιλαμβάνουσαν **εἴκοσι** μόλις οἰκογενείας, ὁ χάριν ἐθνικῶν λόγων βαρὺς προϋπολογισμὸς τοῦ κ. Τρικούπη παρέσχε παχεῖαν ἀντιμισθίαν εἰς **δεκα-επτὰ** ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους. Ἡ εἰρωνεία ὑπῆρξεν ἀμείλικτος, ὅταν εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν οἰκονομιῶν εἰσελθὼν ἀπέδειξε καθαρῶς ρουσφετικά, ὅσα ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐν τῇ ἀγορεύσει του παρέστasen ὡς καθαρῶς ἐθνικά. Ἡ καταγγελία τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν βουλευτῶν ὑπῆρξε βαρεῖα, ὅταν ἐπὶ τῇ ἀπαιτήσει ἐκ μέρους τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀποδείξουν τῆς συναλλαγῆς, ἐξετφενόησεν κατὰ τῆς κομπορημοσύνης του αὐτὰ τὰ κονδύλια τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ περιττά, τὰ σπάταλα, τὰ πολυτελῆ, τοὺς νεκραναστάντας ἐπαρχιακοὺς ἰατροὺς, μετ' 100 δραχμὰς τὸν μῆνα, τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν προξενείων, τοὺς ὀργανωτάς, τοὺς ἀλλοδαπούς, τοὺς φύλακας γαιανθρακαποθηκῶν μὴ περιεχουσῶν οὐδὲ σκόνην γαιάνθρακος καὶ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας διὰ μέλλοντα δημόσια ἔργα. Ὅλον τὸ τμήμα αὐτὸ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ κ. Δεληγιάννη ἥτο πλήρες δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ πλήρες ἀληθείας, ἐλέχθη μετὰ παρρησίας, ἐποικίλθη ὑπὸ εἰρωνείας καὶ ἐνέχει μέρη ἀληθῶς ῥητορικά. Ἀνεκάλυψεν ὑπὸ τὸν λευκὸν χιτῶνα καὶ τὴν πούδραν τοῦ παλιάτσου ἀναμορφωτοῦ τὴν ἀσφάλην, ἥτις ἠδύνατο νὰ καταμελανώσῃ τὰ πρόσωπα ὅλων τῶν συμπολιτευομένων βουλευτῶν καὶ νὰ τοὺς κάμῃ ἐτοιμοὺς νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ἐπιβλητικὴν μασκαράταν ὑπὸ ἀρχηγὸν τὸν Στεφανίδην μετ' ὁ βουρνούζι του. Ἦρκει εἰς τὰ ἄκρα τῶν θυσσάνων του νὰ κρεμασθῶσι καὶ κωδωνίσκοι.

Ἄλλ' ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ λεγόμενον ὀροθετικὸν ζήτημα, καθ' ὃ ἀπεκαλυφθῇ ἀφ' ἐνὸς ἡ γενναιότης τοῦ Ἑλλήνος στρατιώτου ὡς ἀτόμου καὶ ἀφ' ἐτέρου ἡ μελοδραματικὴ παρωδία τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὡς συνόλου, ὑπὸ ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν τὸν κ. Τρικούπην, ἐὰν δὲν εἴμεθα τῆς σχολῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρρησίας, ἐν παντὶ καὶ πάντοτε, θὰ ἐφρονούμεν ὅτι χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς πατρίδος ὁ κ. Δεληγιάννης ὤφειλε νὰ φεισθῇ ἂν ὅχι τῆς κυβερνήσεως, ἀλλὰ τοῦ τόπου, καὶ νὰ μὴ φανῇ τόσο ἀμείλικτος εἰς τὴν διατραγώδησιν τῆς σκληρᾶς κωμωδίας ἣν ἡ ἀναγκασθῇ νὰ παίξῃ ἡ Ἑλλάς, ὅτε ὁ κ. Τρικούπης ἐφαντάσθη τὴν *τολμηρὰν στρατιωτικὴν κίνησιν* ἐφ' ἣ ἐκαυχῆθη. Εἰς τὰ σύνορα ὅπου, κατὰ τὸν στρατιωτικὸν ὀργανισμόν τοῦ κ. Τρικούπη, ὤφειλον νὰ ὦσι συγκεντρωμένοι δωδεκακισχίλιοι ἄνδρες, εὐρέθησαν μόνον *τρεῖς* κοττά. Καὶ τί θὰ ἐγένετο

ἂν οἱ Τοῦρκοι δὲν ἦσαν Τοῦρκοι; Τί θὰ ἐγένετο ἂν ἡ Τουρκία δὲν ἦτο ἀπερροφημένη ὑπὸ τοῦ αἰγυπτιακοῦ ζητήματος; Μὲ τί θὰ ἐπληρόνετο ἡ τόλμη τοῦ κυρίου Τρικούπη; Ἐὰν ἦτο παραφροσύνη τὸ κίνημά του ἐκεῖνο, δὲν ἦτο παραφροσύνη ἐπίσης καὶ ἡ πρόκλησις του πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὅτι ὤφειλε νὰ ἐξετάσῃ καὶ τὸ ὀροθετικὸν ζήτημα, διὰ νὰ ἀναγκασθῇ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τοὺς πόδας του ἀνθοδέσμας θαυμασμοῦ καὶ περιστερὰς ἢ χοιρίδια ἐνθουσιασμοῦ, ὡς εἰς τὰς πριμαδόνας ἐν τῷ θεάτρῳ; Ἀντὶ τούτων ὁ πτωχὸς Ἰζίδων ἐπέσυρε κατὰ τῆς κεφαλῆς του ὅλην ἐκείνην τὴν χαλαζοδροχὴν τῶν ῥητορικῶν: «Καὶ ἔπρεπε . . . καὶ ἔπρεπε . . . » τοῦ κ. Δεληγιάννη, ὅστις ὑπ' αὐτὰ συνέλεξεν τὰ παράδοξα ἐκεῖνα στρατομαζώματα τοῦ κ. Τρικούπη, νεοσυλλέκτων μανθανόντων τὸν χειρισμὸν τοῦ ὅπλου ἐντὸς τῶν πλοίων, ταγματῶν διοικουμένων ὑπὸ λογιῶν, πυροβολητῶν χρησιμευόντων ὡς πεζῶν, ἀποστολῆς στρατοῦ χωρὶς πολεμοφοδίων, ταγματῶν μετ' ἑξ στρατιώτας, ἀναμίξεως ὅλων τῶν ὅπλων, καὶ ἐπικουρίας τοῦ ἁγίου Πλαταμῶνος ἐπὶ κεφαλῆς 80 πολιτῶν, τούτων πάντων ἀποτελεσάντων, ὡς προσφιέστατα τὰ ἐχαρικήρισεν ὁ ῥήτωρ, στρατὸν **κοκο-ρεταϊκόν**.

Μεταλαβὼν καὶ τῆς αἰγυπτιακῆς συζητήσεως καὶ τραπεῖς πάλιν εἰς τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ, ἐξήλεγξε τὰς ἐν τῇ μνήμῃ ἡμῶν ἀκόμη διατηρουμένας αὐθαδεῖας τοῦ κ. Τρικούπη, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ πολεμήσῃ μετ' ἡμῶν διὰ νὰ λάβωμεν καὶ τὰ Ἰωάννινα, τοῦθ' ὅπερ συνεκίνησε τόσο τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν, ὥστε ἐπανειλημμένως νὰ διαψεύσῃ τὰς ἀκριτομυθίας τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπη καὶ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Δεληγιάννη, νὰ ἀναγκασθῇ ἐπὶ τέλους νὰ κάμψῃ τὴν ἐπιμονὴν της ὅπως δοθῶσιν ἡμῖν πλὴν τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἀρτας καὶ ἡ Πρέβεζα καὶ ἡ Κρήτη. Τοῦθ' ὅπερ ὁμως διαφιλονεικεῖ ὁ κ. Βαλέττας, φρονῶν ὅτι ἂν ἀντὶ τοῦ Κουμουνδούρου ἐπρωθυπουργεῖ ὁ κ. Τρικούπης, ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξεσπάθωνε ὑπὲρ ἡμῶν διὰ νὰ λάβωμεν πλὴν τῶν Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκην καὶ Κωνσταντινούπολιν.

* *

Ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἐμπειρικῆς πολιτικῆς, ἐν τῇ σχολῇ τῆς μεταφυσικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς συντηρήσεως τοῦ καθεστώτος, ὁ κ. Δεληγιάννης κατέλαβεν ἀντιμέτωπον θέσιν, ἴσου πρὸς ἴσον, πρὸς τὸν κ. Τρικούπην. Αὐτὸ εἶναι τὸ συμπέρασμα τοῦ ἄρθρου μας.

Καλεῖδαν

ΒΟΥΛΗ

Σάββατον 18 Φεβρουαρίου

Κλᾶσμα μόνον συνεδριάσεως. Σύγκειται ἀπὸ τὰ παράπονα τοῦ κ. Ζυγομαλά κατὰ τῆς χθεσινῆς διαγωγῆς τῆς πλειοψηφίας, τὴν ὁποίαν γνωρίζει ὅτι εἶναι στενότατα συνδεδεμένη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως—ἡ *πλειοψηφία*, ἀπαντῶσα! Ναί! Ναί!—ἀπὸ φιλοφρονήματα ἀνταλλαχθέντα ἐκὰς τέρωθεν μεταξὺ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης,—*εἶσαι ψεύστης!* εἶσαι ὁ ἔσχατος πάντων εἰς τὴν ἀνατρέφῃ!—, ἀπὸ ἑνα λόγον τοῦ Στεφανίδου, μὰ τί λόγον!

παρατάξαντα εἰς μάχην ἀφ' ἐνὸς μίαν ραψωδίαν τοῦ Ὁμήρου, καὶ ἀφ' ἐτέρου ὁλόκληρον ποίημα τοῦ Ἡσιόδου, πρὸς ἐπικύρωσιν τοῦ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀγροτικὸν ζήτημα· προδὲ καὶ ἐσαγαγόντα, ἐκτὸς τοῦ γροῦχα, νέαν κοινοβουλευτικὴν φράσιν: *κούτσουρα! βρὲ κούτσουρα!*, καὶ ἐπὶ τέλους ἀπὸ διάλυσιν, ἑλλείψει ἀπαρτίας.

Διαμαρτυρόμενοι, διαρκούτης τῆς συνεδριάσεως:

Ὁ κ. Δουζήνας. Κύριε πρόεδρε, ἐπειδὴ καὶ σήμερον δὲν θὰ γῖνῃ τίποτε, φεύγω νὰ κάμω τὸν περίπατό μου.—

Ὁ νέος κ. Τριγγέτας. Φεύγω, γιατί βλέπω πῶς ἡ Βουλὴ ἐμπῆκε στὸ καρναβάλι.

Στεφανίδης. Δὲν πειράζει, δὲν ἀκούσαμε καὶ κἀνένα χρυσὸ λόγο ἀπὸ τὴν εὐγενεῖάν σας.

Κουτρούλης.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΑΣ

Ἐξημέρωσεν ἀμφίβολος, ἄλλοτε ἀμυρὰ, καὶ ἄλλοτε ὑπολάμπουσα, κυμαίνουμένη μεταξὺ νεφῶν καὶ ἡλίου· ἦτον ὡς ὕψος πρωτοπείρου τινος νεαροῦ ἰδεολόγου, πλήρες ἀσυναρτησίας καὶ κυκλῶν ἀποχρώσεων· ὁμοιάζε μειδίαμα ἐπὶ ὀφείας πελιδνῆς, ὅπερ ἀδυνατεῖτε νὰ ἐξηγήσητε ἂν τὸ γεννᾷ φαιδρότης ἢ ἀπελπισμός· ὑπενθύνιζεν—ἀκόμη μία παρομοίωσις—τὰ *demi-saison* ἐκεῖνα ὑφάσματα, ἅτινα δὲν ἀρκοῦσι διὰ τὸν χειμῶνα, ἀλλὰ καὶ εἶνε βαρέα διὰ τὸ θέρος. Ἐτελεῖτο ζωηρά τις πάλιν ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ Κυριακοῦ ἐκείνου ἐξημερώματος μεταξὺ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ,

τοῦ ἡλίου καὶ τῶν νεφῶν τῆς. Ὁ ἥλιος τῇ ἔλεγεν:—Ἀρκεῖ πλέον, ἀρκεῖ· σήμερον τὴν νύκτα βροχή, βροχή· χθὲς τὴν παραμονὴν σας βροχή καὶ ἄνεμος καὶ κόλασις· ἀπὸ τόσων ἡμερῶν δὲν ἤξιώθην νὰ ἐξέλθω εἰς τὸν περίπατόν· εἰσῆλθε τὸ Τριώδιον, χωρὶς νὰ τὸ ἐγκαινιάσω διὰ τῆς παρουσίας μου. Κυρία μου, φανῆτε σεῖς γενναῖα· μὴ τὸν ἀκούσετε τὸν χυλὸν ἐκεῖνον δύστροπον· ἐν ὀνόματι τῶν Ἀπόκρυνων, αἱ ὅποιαι κατακείνται νεκραὶ, λυπήθητε τοὺς δυστυχεῖς ἀνθρώπους, καὶ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐξέλθω καὶ νὰ τοὺς ζωντανεύσω μὲ τὰς ἀκτίνας μου. Καὶ ὁ ἥλιος διανοίγων πορείαν ἐν μέσῳ τῶν νεφελῶδων πεπλωμάτων, κατέρθανε μέχρι· ἡμῶν τώρα χρυσοῦς, καὶ τώρα φθισίων.

Ἀλλὰ καὶ τὰ νέφη συμπτυκνόμενα τῇ ἐπιθύρῳζον:—Κυρία μου, ὀφείλετε νὰ πράξητε τὸ καθήκόν σας, ἐν ὀνόματι τοῦ χειμῶνος καὶ τοῦ Κυρίου Φεβρουαρίου, εἰς ὃν οἱ πάντες ὀφείλομεν ὑποταγὴν· ἀφίστατέ μας νὰ διορθώσωμεν τὰ πράγματα ὅπως πρέπει· μὴ μᾶς διώκετε». Καὶ τὰ δυσειδῆ νέφη ἐπεκάλυπτον τὸν ἥλιον, ὅστις ἀντὶ πάσης ἐκδικησεῶς του, τὰ κατεκόσμευε δι' ὀλοχρύσων κρασπιδέων. Ὁ τοιοῦτος ἀγὼν διήρκεσεν ἐπὶ ὥρας, μέχρι τῆς μεσημβρίας σχεδόν· μεθ' ἧς ἡ νίκη ἔληξεν ὀριστικῶς ὑπὲρ τοῦ ἡλίου μας, καὶ τοῦ λαμπροτέρου ἴσως ἡλίου ἐξ ὅσων συνειθίζομεν νὰ ἀπολαύωμεν. Φαίνεται, ὅτι ἡ Κυριακὴ μας εὗρε τόσον ἐξαίρετον τὸ γεῦμά της, Ἀποκρητικὸν γεῦμα βεβαίως, ὥστε πᾶς δισταγμὸς ἐξέλιπεν· ἡ ἀγαθὸς δαίμων τῶν Ἀποκρυνων ἐθριάμβευσε. Καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ ὅτι ἡ Κυριακὴ μας, ἥτις στεγνὴ ἐξημέρωσεν, ἐξημερώθη περὶ τὴν μεσημβρίαν.

* *

*

Καὶ τώρα κατερχόμενος ἀπὸ τὸ ἀερόστατον τῆς μετεωρολογίας μου, συγκατανεύω νὰ περιπατήσω· ὑπὸ τὴν περιπατητικὴν αὐτῆς ἔποψιν ἡ Κυριακὴ μας εἶνε ἀμίμητος, ἢ ἐν

5 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

5

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 425)

Ἡ θύρα ἤνοιξεν, νῆρ δὲ εἰσῆλθεν, ὃν τὸ πρῶτον ἤδη ἔβλεπεν ὁ δῆμαρχος. Ἦν ὁ ἀνὴρ οὗτος πεντηκοντούτης περίπου τὴν ἡλικίαν, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα καὶ πλήρης ρώμης καὶ ὑγιείας καὶ εἶχε παράστημα καὶ βῆμα στρατιωτικόν, καὶ τὸ ἀρειμάνιον αὐτοῦ πρόσωπον, οἱ μακροὶ καὶ πολλοὶ αὐτοῦ μύστακες καὶ ἡ ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης του ἐρυθρὰ ταινία ἐδήλουν, ὅτι εἶχε βαθμὸν τινα ἐν τῷ στρατῷ.

Οἱ δύο ἄνδρες ἐχαίρετισθησαν.

— Ἀμέσως κύριε, εἶπεν ὁ δῆμαρχος, δείξας τῷ προσελθόντι ἔδραν, ἔχω νὰ γράψω μίαν ἐπιστολὴν κατεπείγουσαν καὶ εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Ἀκριβῶς διὰ τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ἦλθα νὰ σᾶς εὔρω, κ. δῆμαρχε.

Οὗτος προσέβλεψε τὸν ξένον μετ' ἐκπλήξεως.

— Θὰ τὴν ἀποστείλετε εἰς Βερζεβίλλην διὰ πεζοδρόμου ἐπιτήδης;

— Ναί, κύριε, ὁ ἄνθρωπος περιμένει ἔξω.

— Λοιπὸν, κ. δῆμαρχε, σᾶς παρακαλῶ νὰ λάβητε τὴν καλωσύνην νὰ προσθέσητε εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας καὶ τὴν παράκλησιν τοῦ νὰ ἔλθῃ συνάμα καὶ ἱατρός, διότι εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη ἕνεκα τῆς καταστάσεως τῆς δυστυχοῦς συζύγου τοῦ πνιγέντος.

— Μήπως ὑπάρχει φόβος διὰ τὴν ζωὴν της;

— Ἡ δυστυχὴς ἔμεινεν ὡς κεραυνόπληκτος καὶ δύναται νὰ φοβῆται τις ὅλα· ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἐκείνην κείτεται σ' τὸ κρεβάτι τῆς ἀναισθητοῦ καὶ ψυχρὰ ὡς νεκρά.

Ὁ δῆμαρχος προσέθηκεν ἐσπευσμένως ἐν ὑστερογράφῳ τῆς ἐπιστολῆς του τὴν παράκλησιν ταύτην, εἴτα δὲ σφράγισας τὴν ἐπιστολὴν τὴν ἐνεχείρισεν εἰς τὸν ἀναμένοντα πρὸς ἀναχώρησιν πεζοδρόμον καὶ μετὰ τοῦτο εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον, ἐνθα ὁ ξένος ἀνέλαβε τὸν λόγον εἰπών.

— Κύριε δῆμαρχε, ἐκπλήττεσθε πιθανόν διὰ τὸ ἔκτακτον ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον δεικνύω πρὸς τὴν νεαρὰν γυναῖκα, ἀλλὰ κ' ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν ἐννοῶ διατὶ ἐνδιαφέρομαι τόσον ζωηρῶς διὰ μίαν ἐντελῶς ἄγνωστον. Μίαν φορὰν τὴν εἶδον τὴν γυναῖκα αὐτὴν, πρὸ μιᾶς ὥρας καὶ ἐπέκεινα, ὅτε ἔπεσε κεραυνόπληκτος ἐπὶ τῆς πλατείας, ἐμπροσθεν τοῦ νεκροῦ τοῦ συζύγου της. Βεβαίως ἡ μεγάλη αὐτῆς συμφορὰ